

Hvordan overvindes geopolitik og faren for en ny verdenskrig

Tidspunktet kunne ikke have været mere gunstigt for Schiller Instituttets konference den 30. juni – 1. juli 2018, netop som der opbygges momentum for konsolideringen af et nyt paradigme, drevet af den diplomatiske og økonomiske politik, der defineres af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ (BRI). Monumentale forandringer har fundet sted i de seneste måneder, idet et voksende antal nationer indgår i den nye strategiske geometri, der er centreret i en USA-Rusland-Kina-alliance, som dukker op på trods af massiv modstand fra de britiske og amerikanske netværk, der agerer for at bevare en farlig gammel verden defineret af geopolitik.

Helga Zepp-LaRouche gav hovedtalen om "Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens Verden." Med henvisning til det planlagte møde den 16. juli i Helsinki mellem Trump og Putin, udtrykte hun håb om, at der vil blive etableret en dagsorden for et nyt paradigme, som vil sætte en stopper for det neoliberale dogme, der har ført til katastrofe for så mange. De 68 millioner flygtninge, som De Forenede Nationer rapporterede om i slutningen af 2017, er blot et af de mere chokerende resultater af den brutale politik, som den transatlantiske verden har ført i den seneste periode. Vejen ud er at deltage i, og sprede dynamikken af, den Nye Silkevej, sagde hun, hvilket er i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som Lyndon LaRouche, hun selv og Schiller Instituttet har forsvaret i forskellige former og projekter i over 40 år.

Hovedtalen blev fulgt af det første panel, der blev åbnet af Vladimir Morozov (47:18), programkoordinator for det russiske råd for internationale anliggender, en ledende tænketank tilknyttet det russiske udenrigsministerium. Han talte om

emnet "Ruslands rolle i den nye verdensorden", en rolle, som skal baseres på genopbygning af gensidig tillid mellem lande. Men han advarede om, at de nødvendige ændringer i den globale orden ikke sker fra den ene dag til den anden. At erstatte fortidens unipolære verden med en multipolær verden, sagde Morozov, er ikke en løsning, da det indebærer, at der er mange poler, der hver især er i konkurrence med de andre. Multilateralisme er en bedre tilgang efter hans opfattelse, og involverer samarbejde gennem internationale organisationer som FN, SCO, BRICS-organisationen, Eurasian Economic Union osv. om en dagsorden for global denuklearisering og økonomisk udvikling.

Den anden tale, "Globalisering med modsat fortegn, og udfordringen for Kinas udenrigspolitik i den nye tidsalder" blev givet af Dr. Xu Jian (1:01:20), vice præsident for Kinas Institut for Internationale Studier (CIIS) og Senior Research Fellow og direktør for CIIS Akademiske Råd. De igangværende ændringer i verdensordenen repræsenterer en række grundlæggende udfordringer, påpegede han, såsom hvordan man kan overvinde social uretfærdighed og ulighed og en ulige fordeling af udvikling i verden, der forværres af globalisering og markedsøkonomi. Kina har forpligtet sig til princippet om fred og udvikling, som præsident Xi Jinping gentagne gange har sagt, men Kina står over for udfordringen af hvad Xu kaldte "tre farlige faldgruber": "Thukydids fælde" defineret af Joseph Nye, med at udøve for meget styrke, "Kindleberger-fælden", som refererer til magter, der er for svage til at levere globale offentlige goder og "Koldkrigs-fælden" med ideologiske forskelle.

Publikum hørte derefter fra den amerikanske delstats-senator Richard Black (1:26:17) fra Virginia via en videopræsentation om "De sande amerikanske interesser." Senatoren fordømte meget stærkt den "ikke-erklærede amerikanske krig mod det syriske folk", ført imod et land, der faktisk er tyngdepunktet i den globale krig mod terrorisme. USA har uddannet, bevæbnet og finansieret fremkomsten af jihadisme, anklagede han, for i Syrien at gennemtvinge et regimeskifte, som på ingen måde er i

De forenede Staters interesse. Faktisk var Syrien før 2012 et af de fem sikreste lande i verden.

Pensioneret oberstløjtnant Ulrich Scholz (1:49:35), en tidligere tysk pilot i luftvåbnet og NATO-planlægger, behandlede emnet "Interesse-monstre: Demokrati, Menneskerettigheder, og andre Hyklerier". Politikere taler meget om "værdier" og "menneskerettigheder" for at retfærdiggøre deres krige, beskyldte han, men hvad de tilstræber og beskytter er brutale interesser. Han mindede om, at han før Irak-krigen i 2003 havde advaret om, at en sådan krig ville ende i en "global jungle", hvilket den vitterlig og ulykkeligvis gjorde. I stedet for strategier med intimidering, som dominerer vestlig politik i dag, foreslog han, at der skal skabes en balance baseret på gensidig respekt for de andres interesser, og implementering af menneskerettighederne – i modsætning til blot at tale om dem. Scholz forsvarede stærkt en tilgang, der bestod af lande, som betragtede andres interesser, – ikke fra deres eget standpunkt, men "fra oven", som fra et højt hævet tårn, der giver et altomfattende overblik.

Pensioneret Oberst Alain Corvez (2:06:44), international konsulent, tidligere rådgiver for de franske forsvars- og indenrigsministerier, talte om at "USA's fornægtelse af en multipolær verden gør overgangen meget smertefuld." Med henvisning til senator Blacks intervention, bemærkede han, at præsident Trump er meget udfordret af den "dybe stat" derhjemme, det skjulte oligarki, der har tvunget ham til at fortsætte med militære interventioner. Denne politik er ikke i det egentlige Europas interesse, eller hvad Charles de Gaulle kaldte "Europas nationer", i modsætning til Den Europæiske Union, som er blevet et teknokratisk, overnationalt regime. Det afgørende spørgsmål for Frankrig er, efter Corvez 'opfattelse, hvornår Frankrig endelig vil det undsige Saudi-Arabien og Qatar for deres aggressive politik i Mellemøsten, rettet imod Syrien og Yemen? Sanktionerne mod Iran, som EU har truffet afgørelse om, går også imod Europas sande interesser. Panelet blev afsluttet med en live-præsentation, som blev

streamet fra USA; en præsentation af Roger Stone (2:33:36), en politisk strateg fra Trump-fraktionen i det Republikanske Parti, der talte om "den Præsident Trump som europæerne ikke kender. "Han fordømte det "onde to-parti duopol", det vil sige Bush'ernes og Clintons magt, der sammen med Obama-administrationen gennem otte år, har fremmedgjort amerikanere fra begge partier så meget, at de stemte en "outsider" ind i Det hvide Hus. Den såkaldte "Russiagate-skandale", sagde Stone, er bare et røgslør til at dække over "duopolets" magtmisbrug imod den nominerede Trump, der startede helt tilbage i maj 2016, på et tidspunkt hvor Trumps nominering ikke engang var sikker. "Duopol"-samarbejdet for at kapre 2016-valget foregår stadig, hvilket fremgår af chikanen mod Stone selv, der forhindrede ham i at deltage personligt i denne Schiller-Institut-konference. Han gennemgik den åbenbare rolle, som den britiske efterretningstjeneste spiller i de nuværende operationer mod Trump.